

Veronika Laué
Labutí srdce

UKÁZKA Z KNIHY

Ten večer se milovali poprvé. Bylo to, jako by pro sebe byli stvořeni. Zapadal do ní přesně, jako by tvořili společně dílky puzzle. Vše tak, jak jí to dělalo nejlépe. Vše bylo dokonalé. Jakmile ji pustil nahoru, během chvíle prožila orgasmus a poté ji zavalila vlna radosti tak silné, že se rozesmála na celé kolo. Nešlo to zastavit. Prožívala něco, co nikdy s nikým jiným neprožila. Byla tak moc polapená jeho vyzařováním, že ho svou dychtivostí málem strhla. Tak moc se jí líbilo ho líbat, že nemohla téměř přestat. Vše bylo přesně tak, jak potřebovala. Tak jak viděla ve své vizi. Překvapilo ji, jak moc se jí líbí, když si ji podrobuje. Když ji svou silou nastavuje tam, kam on chce. Jak bere její ruce, aby se ho nemohla dotýkat. Dokazoval jí tím, že si to tady řídí on, a ji to přivádělo na okraj blaha. Jeho dominance byla přesně to, co jí otevřelo bránu k té části její smyslnosti, kterou na dlouhou dobu uzavřela. Najednou to šlo vše ven. Cítila však ještě jeho zraněné srdce ze vztahů a zklamání, kterými si prošel. Zdráhal se ponořit se do ní úplně. Věděla ale, že to vše časem poleví a ledy roztají a oni se budou moci spolu milovat tak jako nikdy s nikým jiným v dosavadním životě. Věděla, že k ní patří. Že na sebe čekali dlouho a oba věděli, že tato chvíle nastane. Pobízela ho, aby se nebál své srdce otevřít. Aby ji vnímal, díval se na ni. Chtěla po něm něco, co po něm žádná dívka ještě nechtěla. Měl svou jistotu v pocitu samce, který dokáže každou ženu sexuálně uspokojit. Tomu věřil, že je. Vlastně se těšil na to, až jí ukáže, čemu se všemu naučil, a ona ho vyvedla z jistoty. Chtěla po něm věci, kterým nikdy nevěnoval pozornost. Netoužila po jeho sexuálním výkonu, ale chtěla jeho samotného. Chtěla otevřít to, co už nikdy nechtěl nechat vyjít na světlo.

Tento víkend byl jejich nejdelší. Měli na sebe celé tři dny. Venku třesnutě mrzlo, ale to jim vůbec nevadilo. Vodil ji všude po místech, která měl rád. Pozorovali spolu labutě na zamrzajícím jezeře. Vyprávěla mu, jak labutě přesně vědí, kdo je jejich druhá polovička. A když ji najdou, jsou spolu již na celý život. Pokud jeden z nich z tohoto světa odejde, druhý ho většinou brzy následuje nebo zůstává sám. On tohle vše věděl, jen ji nechal povídat. Rád poslouchal její hlas, když mu vyprávěla. Pozorovali celá labutí hejna na jezeře, kam ji přivedl, a u toho si navzájem otevírali svá srdce. Jejich rozhovory nebyly nikdy všední. Uměla s ním vždy jít do hloubky a on to měl tak rád. Ona vzpomínala na ty večery, které spolu strávili jako téměř ještě děti u něj nebo u ní v paneláku na schodech. Seděli tak a povídali si často několik hodin až do dlouhé noci. Když mu to připomněla, divila se, že si to nepamatoval. Možná mu jeho následné prožité životní zkušenosti smazaly z paměti to hezké, co s ní zažil. Možná on sám chtěl zapomenout. A ona tady teď byla, aby mu vše připomněla. Obcházel spolu celé jezero kolem dokola a u toho ji držel za ruku. Vodil si ji tak od první chvíle, co se spolu teď znovu políbili. Vůbec neměl ostych. Jejich pohyby se sladily téměř okamžitě a při chůzi se spolu pohupovali ve stejném rytmu. Oddala se jeho vedení.

Při společném vaření mezi nimi zase jiskřila energie hluboké vášně. Neustále si ji prohlížel, seděl na židli, nohu hozenou přes nohu, hlavu lehce nakloněnou na stranu a usmíval se. Její pohyby ho magicky vzrušovaly. Každou chvíli musel vstát a políbit ji na krk nebo si ji otočit k sobě a líbat její ústa. Podrobovala se mu, její tělo v jeho rukách změklo a on se do ní mohl celý vpíjet. Dotýkal se její pokožky, která byla to nejjemnější, co kdy hladil. Měl strach, aby ji jeho hrubá kůže, kterou měl na ruku, neškrábala. Chtěl to neustále vše analyzovat rozumem, ale nemohl přijít na to, co k ní vlastně cítí.

Popíjeli společně čaj a vychutnávali si připravené jídlo, když tu se na ni podíval. „Jsi asi jediná, s kterou bych mohl být,“ zadíval se na ni dlouze. Neodpově-

děla, tak pokračoval:

„Myslím tím, že jsi jediná, kterou vedle sebe snesu. Ostatní mi lezou hrozně na nervy, ale ty mi vůbec nevadíš. Je mi s tebou dobře.“

Bývala by chtěla slyšet víc než jen to, že ho nerozčiluje, ale zatím jí to muselo stačit. Cítila v hloubi duše, že to jsou jeho vyznání lásky k ní.

Postupně si rozkrývali i svá nastavení a programy. Už to druhé setkání z nich vyneslo část stínu. Když společně dojedli, Veronika sklízela ze stolu. Do ruky ještě shrábla drobečky, které se namísto do talíře rozhodily po stole. Už se chystala je smést do umyvadla, když ji zastavil.

„No počkej! Drobečky do koše,“ řekl rázně.

Ona se hned zarazila a ruku, kterou měla připravenou nad dřezem, tak jak byla zvyklá u sebe doma, ihned stočila ke koši a drobečky umístila nakonec tam.

Jeho to pobavilo, jak rychle ho poslechla, a neodpustil si rýpnout.

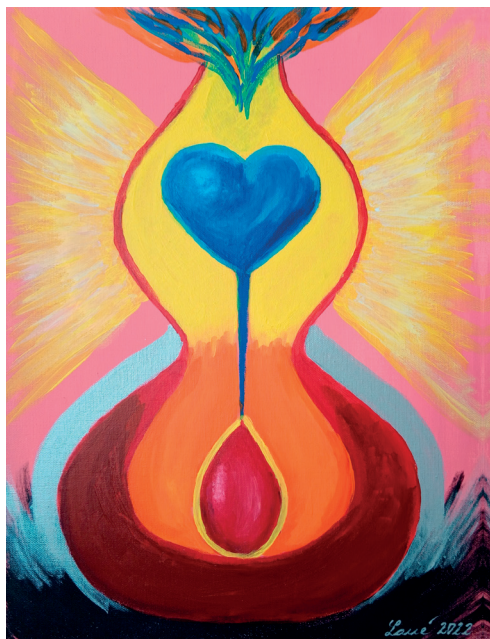
„Hmm, poslušná jsi,“ konstatoval.

Jeho pobavený tón a asi možná to vše, jak na ni působil, ji najednou zabořily. Došlo jí, že má pravdu, a dostala na sebe obrovský vztek. Vyvalil se z hloubky celý najednou. Hodná holčička. Ano, přesně, to je ona. A nenávidí se za to! Slzy se jí vehnaly do očí a ona utekla do druhé místnosti, aby se tam povalila na pohovku a skryla svou tvář pod dekou, pod kterou se ještě ráno spolu milovali.

Vycítil to a zase viděl, že ji zranil. Bodalo ho to. Netušil, jak je možné, že se mu to pořád dokola daří. Zraňovat ji. Bylo to to poslední, co jí chtěl způsobovat. Vyrazil za ní a omlouval se.

„Nemusíš se omlouvat. Máš pravdu. Jsem tak moc poslušná a hodná, až mě to všechno štve! Neudělal jsi nic špatně, jen jsi mi to ukázal. Potřebovala jsem si na to vidět,“ uklidňovala ho Veronika.

Plakala ještě chvíli. Byla s ním tak otevřená, že jí nešlo vytvářet jakékoliv masky. Před jinými by tohle vše skryla, ale před ním nejenže to nešlo, ale ani to nechtěla. Nechala ho, ať jí hladí vlasy a líbá ji na čelo. Byl s ní, dokud potřebovala.

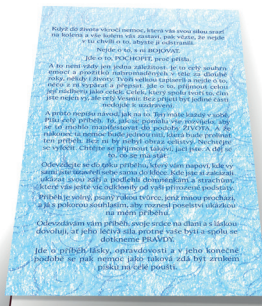
Archanděl Matka Sofie

Zanech zášti. Odpoutej se. Ještě jednou se ohlédni do svého utrpení. Ještě jednou uroň slzu. Ještě jednou se nechej unést bolestí. A pak vstaň a vejdi do záře mé mateřské náruče. Nech se ukonejšit v odpuštění všeho utrpení. Nastal čas na Lásku.

Archanděl Sandalfon

Pojď blíž a nech se vtáhnout do spirály
věčného života. Skrze Tvého posvátného
partnera k Tobě promlouvám.
Odhoď závoj pochybností a ukaž
světu svou pravou tvář.

KVĚTY
ŽIVOTA

Vlastním nákladem vydaly
KVĚTY ŽIVOTA v roce 2022
jako svou druhou publikaci.
Nakladatelství květy života,
Ruská 786/64, Vršovice, 101 00 Praha
www.kvetyzivota.art

Copyright ©Veronika Laué
Ilustrace ©Veronika Laué

Grafický design a sazba ©Filip Faun Vancľ, 2022
Sazba SGD, Dolní Kalná – Slemeno č. p. 45
Sazba písmy Andulka Book Pro, Merienda.
Tisk a knihařské práce tiskárna
H.R.G. spol. s r.o., Litomyšľ.
Vydání první.
Počet stran 219.

ISBN 978-80-908660-0-3